

Jak grają zawodowcy – Podstawowa strategia ataku na green (część 2)

Znakomita większość graczy amatorskich dysponuje bardzo ograniczoną różnorodnością uderzeń długiej gry. Na ogół jest to jedno uderzenie z tzw. Full swingu określonym kijem, które osiąga określoną odległość. Niektórzy potrafią dodatkowo zagrać uderzenia „podkręcane” typu Fade i Draw, a jeszcze niewielu uderzenia wysoki i niskie.

Tymczasem gracz zawodowy dysponuje całą paletą uderzeń ataku na green w zależności od kilku elementów:

- a. Położenia greenu i przeszkód wokół niego
- b. Położenia dołka na greenie i ukształtowania greenu
- c. Przeszkód na drodze do greenu
- d. Położenia i lie piłki

Wynika z tego konieczność opanowania szeregu uderzeń – Fade, Draw, wysoka trajektoria, niska trajektoria, silny backspin itd.

W tym artykule chciałbym omówić sytuację „a” czyli położenie greenu i przeszkody wokół niego oraz dwa uderzenia które stosują gracze zawodowi, a których zastosowanie przez graczy amatorskich z pewnością przyczyni się do uzyskania lepszego wyniku.

Sytuacja 1 to sytuacja, gdy dostęp do greenu chroniony jest wodą lub głębokim bunkrem, a green jest szerszy niż dłuższy.

W takiej sytuacji mamy do czynienia z uderzeniem tzw. Distance Control, czyli kontroli dystansu.

Kluczowe jest przebicie piłki nad przeszkodą przed greenem.

Jak wykonujemy to uderzenie ?

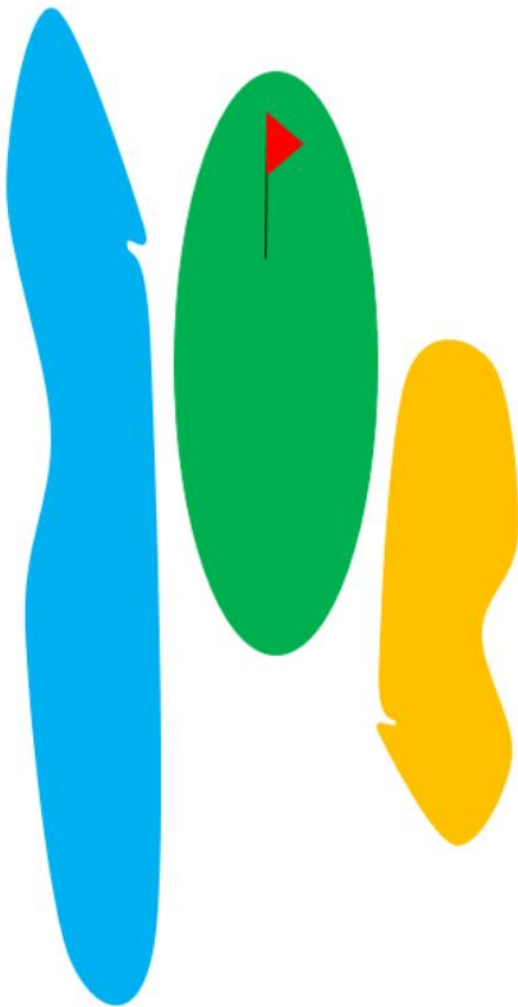
Bardzo dokładnie określamy dystans do środka greenu, przy czym z uwagi na jego szerokość, dokładność trafienia w stosunku do dołka ma mniejsze znaczenie.

Green jest bardzo szeroki więc trafienie jest łatwiejsze pod warunkiem przerzucenia przeszkody przed nim.

Uderzenie wykonujemy adekwatnym do danego dystansu kijem (uwzględniając wiatr i ewentualne przewyższenia greenu) stosując Full swing czyli pełny zamach.

Celujemy w środek greenu, aby było bezpiecznie.

Sytuacja 2 to sytuacja, gdy green jest dłuższy niż szerszy i po jednej lub dwóch jego stronach znajdują się przeszkody.

W takiej sytuacji mamy do czynienia z uderzeniem tzw. Direction Control, czyli kontroli kierunku.

Kluczowe jest uderzenie piłki prosto, aby uniknąć przeszkód po obu stronach greenu.

Jak wykonujemy to uderzenie ?

Bardzo dokładnie określamy dystans do środka greenu, po czym bierzemy kij o 1 lub czasem 2 numery niższy.

Jeżeli z dystansu do środka greenu wynika kij iron 8, to bierzemy iron 7 lub nawet iron 6.

Green jest bardzo długi, a więc trafienie „wzdłuż” greenu jest bezpieczniejsze.

Uderzenie wykonujemy z pół swingu (lewa ręka w zamachu na godzinę 9) lub w przypadku kija o 2 numery niższego (tj. iron 6 zamiast iron 8) nawet z godziny 8.

Uderzenie jest pewniejsze i celniejsze aniżeli Full swing.

Zastosowanie tej strategii do ataku na green z pewnością przyczyni się do uzyskania lepszych wyników w grze. Należy natomiast podkreślić, że aby ją skutecznie stosować należy solidnie poćwiczyć uderzenia z niepełnego swingu różnymi kijami.

Bardzo dobre ćwiczenie wygląda następująco:

1. Określenie dystansu na jaki uderzamy z Full swingu kijem iron9.
2. Uderzenie na ten dystans i cel 3 piłek ironem 9
3. Następnie na ten sam dystans i cel ironem 8, również 3 piłki
4. Następnie to samo ironem 7

i tak dalej aż do irona 5

W drugiej serii określamy identycznie dystans dla irona 8 i uderzamy podobnie na ten dystans kijami iron7, iron6, iron5, hybryda i nawet ewentualnie wood.

Potem podobnie dla irona 7 i uderzenia kijami iron6, iron5, hybryda i wood.

Możemy i powinniśmy ćwiczyć również uderzenia kijami iron od 9 do 5, na dystansie krótsze, odpowiednie dla wedgy tj pomiędzy 40 a 80 metrów. Pozwoli nam to w trudnych sytuacjach uderzyć niżej (np. pod gałęziami) i dalej toczyć piłkę.

Tego typu ćwiczenia wyrabiają elastyczność w stosowaniu każdego kija i nasz repertuar uderzeń znacznie się wzbogaca.

Powodzenie w treningach.